

Sygn. akt IV U 197/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2015r. w S.

odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 lutego 2015 r. Nr (...) -SER-SP2- (...)

w sprawie B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej B. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 16 grudnia 2014r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz B. P. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 197/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4.02.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działający na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 3 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.) odmówił ubezpieczonej B. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego. Jak wskazano w uzasadnieniu, ubezpieczona nie mogła uzyskać dochodzonego świadczenia z uwagi na to, iż nie rozwiązano z nią stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła B. P.. Podniosła, iż rozwiązanie stosunku pracy, w którym pozostawała, nastąpiło z winy zakładu pracy (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Na rozprawie pełnomocnik ubezpieczonej wniosła o zasądzenie od ZUS na rzecz B. P. kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (protokół k. 10).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 15.12.2014 r. B. P., ur. (...), złożyła do (...) Oddział w S. wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego (wniosek k. 1-2 a. e. tom I). W świadectwie pracy z dnia 9.06.2014 r. wynika, iż ubezpieczona była ona zatrudniona w Gospodarstwie (...). R. M. K. od 14.10.2010 r., zaś stosunek pracy ustał za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę, stosownie do art. 30 § 1 pkt 2 kp. W chwili rozwiązania powyższego stosunku pracy, pracodawca zatrudniał 83 osoby (bezsporne, deklaracja rozliczeniowa k. 8 a. e. tom I). W dniu 31.12.2014 r. organ rentowy wydał decyzję, w której odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ stosunek pracy z ubezpieczoną nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy (decyzja k. 10 a. e. tom I). W dniu 23.01.2015 r. B. P., złożyła do pozwanego organu rentowego wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego (wniosek k. 1-3 a. e. tom II). Z świadectwa pracy (k. 8 a. e. tom II) wystawionego w dniu 16.01.2015 r. przez Gospodarstwo (...). R. M. K. wynika, iż była ona zatrudniona u wymienionego pracodawcy od 14.10.2010 r. Łącząc ją z powyższej podstawy stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia przez pracodawcę z przyczyn ekonomicznych w trybie art. 30 § 1 pkt 2 kp. Na podstawie przedłożonych dokumentów ZUS ustalił, iż B. P. posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat, 9 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 2 lat, 11 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych. Wobec powyższego, organ rentowy zaskarżoną decyzją z 4.02.2015 r. odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ stosunek pracy z ubezpieczoną nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy (decyzja k. 10 a. e. tom II).

B. P. była zarejestrowana jako bezrobotna od dnia 3.06.2014 r. Od wskazanego dnia do 30.11.2014 r. pobierała przez okres 180 dni zasiłek dla bezrobotnych (zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy w S. z dnia 12.12.2014 r. k. 6. a. e. tom I oraz z dnia 22.01.2015 r., k. 9 a. e. tom II).

Stosunek pracy B. P. ustał z przyczyn ekonomicznych. Pracodawca, u którego była zatrudniona jako pracownik fizyczny do zrywania pieczarek, zmniejszył produkcję w związku z obniżeniem zbytu na oferowany przez siebie towar. Ubezpieczona otrzymała odprawę pieniężną po rozwiązaniu stosunku pracy (zeznania ubezpieczonej k. 10v-11).

W toku postępowania odwoławczego, w dniu 21.09.2015 r., były pracodawca ubezpieczonej, Gospodarstwo (...) R., M. K., wydał zaświadczenie, z którego wynika, iż B. P. była zatrudniona od 14.10.2010 r. do 31.05.2014 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczoną nastąpiło z przyczyn ekonomicznych, za wypowiedzeniem, w trybie art. 30 § 1 pkt 2 kp. Na podstawie zaś ustawy o zwolnieniach grupowych, B. P. została wypłacona odprawa pieniężna w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia (zaświadczenie k. 9).

Sporną okolicznością w niniejszej sprawie była przyczyna rozwiązania stosunku pracy z B. P..

Stosownie bowiem do art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 170), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet. Z kolei przywołana wyżej ustawa z dnia 20.04.2004 r. w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a przy wyjaśnieniu pojęcia przyczyny dotyczącej zakładu pracy odsyła do przepisów ustawy z 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (t. j. Dz. U. z 2015 poz. 192).

Wskazać bowiem należy, iż ZUS nie kwestionował spełnienia przez B. P. pozostałych warunków wymienionych w art. 2 ust. 2 pkt 1 oraz art. 2 ust. 3 cyt. wyżej ustawy z dnia 30.04.2004 r. Ukończyła ona bowiem 55 lat życia, posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze przekraczającym 30 lat, przez okres 180 dni pobierała zasiłek dla bezrobotnych, nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złożyła wnioski o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania złożone przez ubezpieczoną. Stwierdziła ona, iż przyczyną utraty przez nią miejsca pracy było zmniejszenie zbytu na pieczarki, co wiązało się z ograniczeniem produkcji przez pracodawcę. W ocenie Sądu, również zaświadczenie z dnia 21.09.2015 r. uznać należy za wiarygodny i miarodajny dowód w sprawie. Stwierdzono bowiem w nim, iż rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczoną nastąpiło w trybie tzw. „zwolnień grupowych”. B. P. otrzymała ponadto odprawę pieniężną, stosownie do treści art. 8 ust. 1 pkt 2 cyt. wyżej ustawy z 13.03.2003 r. Treść wskazanego zaświadczenia potwierdza, iż wyłączną przyczyną ustania stosunku pracy z B. P. były przyczyny ekonomiczne, które, co niewątpliwe, stanowią okoliczność nie dotyczącą pracowników. Podkreślić przy tym należy, iż organ rentowy nie zakwestionował wyżej wymienionego dokumentu. W tym miejscu zasadnym jest przypomnienie, iż samo niewskazanie w treści świadectwa pracy konkretnego przepisu prawnego oprócz powołania ogólnego artykułu znajdującego się w kodeksie pracy nie eliminuje rzeczywistej podstawy ustania stosunku pracy. Wobec powyższego, uznać należy, iż ubezpieczona nabyła prawo do świadczenia przedemerytalnego od następnego dnia po dniu, w którym złożyła wniosek o dochodzone świadczenie, stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078).

Mając powyższe na uwadze, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.